

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:  
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam  
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus  
gerendum, disposita**

**Creide, Hartmann**

**Francofurti ad Moenum, 1682**

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

tiam. Quod & reipfa in prælecta hâc Pericope probavit. Non enim expectat, dum Matthæus animâ graviter laborans ad eum venit, vel fe accersit: sed spontè ipsi obviam progreditur, quærit & vocat ipsum, inquit: Sequereme. Tu infirmus es, ego Medicus, utere medicinâ meâ, & certiffimè conscientiam tuam tranquilabis. Idem probat in publicanis & peccatoribus secum discumbentibus, quos inter medius sedet, ut artem suam in illis probet. Non quærit cibum aut potum; sed peccatores ad pœnitentiam vocare desiderat, hæc esca, hæc delictæ ejus sunt, Joh. 4. v. 34.

Hâc benevolâ promptitudine hodiernus profequitur te & me, & omnes peccatores. Quod si illum non accedis, ipse ad te venit, quærens te, ut pastor oviculam perditam, Luc. 15. v. 4. Vocat te voce suâ amabili, non ut tibi pœnam annunciet, ut Protoplastis in Paradiso, Gen. 3. v. 9. non enim Deus misit Filium suum, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per eum, Joh. 3. v. 17. ergo vocat te ad pœnitentiam. Ecce, Redemptor tuus, ut propitiatio pro peccatis tuis fieret, sanguinem suum profudit pro te, 1. Joh. 2. v. 2. Ubi Medicus est, qui cum jactura vitæ & sanguinis ægrotum curat? Hoc verò Christus Servator tuus fecit, nec quicquam à te requirit, nisi ut peccata tua seriâ cum contritione agnosceas, deprecetis verâ fide, & vitam emendes, hoc si feceris, non tibi ad damnationem imputabuntur, 1. Tim. 1. v. 15. Luc. 9. v. 56.

De Tertio.

**R**estat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt

I. *Peccata tua confitere.* Hoc facit Matthæus, quod enim hactenus Mammonæ mancipium fuerit, & res suas perpetuo lucro, & iniquis usuris locupletaverit, non reticet, sed rotundè confitetur, dum ait: quod Jesus se viderit sedentem in telonio. Quod & sequenti cap. 10. v. 3. facit, ubi enim nomina reliquorum Apostolorum enarrat, sibi epitheton adjicit, & Matthæum publicanum se nominat.

Jcti aliâs dicere solent: Nemo tenetur allegare propriam turpitudinem. Quod quidem locum habet *in foro solis*, sed non *in foro poli*, ubi homo peccata sui ipsius accusare tenetur. Hoc probant exempla Sanctorum, qui peccata sua non palliant & excusant, sed liberè confitentur, quò Deus glorificetur, misericordia ejus celebretur, alii peccatores ad pœnitentiam invitentur, & in tentatione contra peccata erigantur & confirmantur. Exempla sunt Mosis, Num. 11. v. 21. c. 20. v. 11. Deur. 32. v. 40. 50. Davidis, Psal. 32. v. 3. seqq. Psal. 25. v. 7. & 11. Psal. 51. v. 1. seqq. Jobi, c. 42. v. 3. Jeremiæ, cap. 20. v. 14. seqq. Danielis c. 9. v. 5. seqq. Pauli, 1. Cor. 15. v. 9. 1. Tim. 1. v. 15. Quo ipso nobis ansa datur, ne incrustemus aut palliemus peccata nostra, ut Protoplasti in Paradiso fecerunt, ubi vir culpam in Evam, Eva in serpentem devolvit, & nemo culpam suam confiteri voluit, Gen. 3. v. 12. seqq. sed sine ullâ excusatione illa confiteamur. Melius quidem esset planè non peccare, vel non aded enormiter, & cum destinato proposito: quando verò factum, majus peccatum perpetratur, si Deum illa celentur, & excusentur. Peccatum peccato addit, qui culpa, quam fecit, patrociniâ defensionis adjungit, ait Gregorius.

II. Do-

II. *Dominam vocantem sequere.* Quamprimum Christus Matthæum vocat, sequere me, ille continuo à telonio surgit, & sequitur eum. Non remorantur illum divitiæ, non mundanæ voluptates, non vilis Christi coràm mundo autoritas, non obtretractio, quâ à plurimis notatus est; sed per fidem omnia impedimenta vincit, & sequitur divinam vocationem prompto obsequio. Pari modo sicut scapha, quando navi alligatur, navigium per mare impetuofum & decumanos fluctus sequitur: sic Matthæus Christo quasi alligatus est, eundemque sequitur, quod vocat & ducit se, nec fluctus tentationum ab eo se abducere patitur.

Simili obedientiâ & nos Christum sequamur. Quotidiè adhuc per ministros suos vocat nos: Sequere me. Hic nostri officii erit, à telonio peccatorum nostrorum surgere, & è Nosocomio iniquitatum exire, & eum sequi. Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & revertatur ad Dominum, & miserabitur ejus, & ad Deum nostrum, quoniam multus est, ad ignoscendum, Esa. 55. v. 6. 7. Quod si nos per spinas & vepreta, per ærumnas & tribulationes ducit, similiter sequi debemus, hoc enim indicium est animarum fidelium, tanquam virginum illibatarum, ut sequantur agnum, quocunque ierit, Apoc. 14. v. 4. siquidem non ignari sumus, quod si eum hinc sequuti fuerimus in vitâ, passione, & morte, quod eum aliquando secuturi simus, ad cœlestes nuptias, ad gloriam sempiternam, Matth. 25. v. 10.

III. *Cœlesti Medico utere.* Plurimi contra spiritualem animæ morbum diversa remedia excogitarunt & tentarunt, spe certissimâ freti, se hoc modò curatum iri. Hinc cœnobita, hinc peregrinationes religiosæ, jejunia & ejusmodi opera fatissactoria infinita! Verùm & verbum Dei & experientia probat, hoc modò morbum animæ non curari, sed potius invalescere.

Meritò ergò omnibus reliquis Medicis præteritis, unicè Christum Medicum adhibeamus, & curatione ejus utamur, dicentes cum Davide: Sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea, Psal. 6. v. 3. & cum Jeremiâ: Sana me Domine, & sanabor, Jer. 17. v. 14. Nullus unquam corporalis Medicus adeò promptus fuit ad succurrendum, ut Christus: Simulac miseri clamant, exaudit eos Dominus, & de omnibus tribulationibus eorum salvat eos, Psal. 34. v. 7.

Licet etiam, quamdiu in hâc carne vivimus, subindè recidivam patiamur, & in novos morbos incidamus: atamen ne cessemus, Medicum nostrum inquirere, quo in tempore, salutari remedio nobis succurrat, donec tandem à morte corporis hujus liberabimur: Ubi Jesus noster infirmitates nostras tam plenè curabit, ut in æternum recidiva nulla pertimescenda sit. Ibi enim mors non ultrâ erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrâ, quia prima abierunt, Apoc. 21. v. 4.

Hanc gratiam cœlestis Medicus noster exhibere nobis singulis dignetur, Amen.